

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/82/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205092
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8120205092.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanej: G. J., B.. XX.XX.XXXX, X. P. X, XXX XX L., právne zastúpenej: WEBER LEGAL s.r.o., so sídlom Na Rozhliadke 2, 831 01 Bratislava, IČO: 50 680 552, v spore o zaplatenie 2.115,18 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 297,70 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy 297,70 EUR odo dňa 21.08.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná m á vo vzťahu k žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 71,86%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov číslo konania 7Csp/82/2020-123 zo dňa 28.04.2021 súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 297,70 EUR spolu s úrokom z omeškania, v prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietol a rozhodol, že žalovaná má vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,86%. Súd v odôvodnení záverov svojho rozhodnutia konštatoval, že zmluva o úvere, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa obligatórne náležitosti, zároveň bol súd toho názoru, že veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri preskúmaní bonity žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru a prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru.

2. Uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 3CoCsp/39/2021-166 zo dňa 05.01.2022 bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku číslo I. a III. a v rozsahu zrušenia vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie zaoberať sa otázkou zosplatnenia predmetného úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, či výzva na zaplatenie, ale aj oznámenie o predčasnej splatnosti úveru, boli žalovanej aj riadne doručené. Odvolací súd konštatoval, že zosplatnenie úveru je síce jednostranným právnym úkonom veriteľa, ale to, že k zosplatneniu úveru došlo, musí veriteľ spotrebiteľovi aj oznámiť. Dôkazné bremeno na preukázanie doručenia oznámenia o predčasnej splatnosti úveru zafažuje žalobcu. Zároveň bude potrebné posúdiť relevantné právne otázky týkajúce sa platnosti postúpenia pohľadávky a len v prípade, ak súd dospeje k záveru, že je v konaní daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, pristúpi ku skúmaniu, či zmluva uzatvorená medzi žalovanou a žalobcom dňa 11.08.2014 spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere v zmysle § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z.

3. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vec opätovne prejednal, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

4. Z predloženej Notárskej zápisnice B. XXXX/XXXX zo dňa 11.12.2017 mal súd za preukázané zlúčenie obchodných spoločností Consumer Finance Holding, a.s. so spoločnosťami Všeobecná úverová banka, a.s. a spoločnosťou VÚB leasing, a.s., ktoré sa stali jej univerzálnymi právnymi nástupcami.

5. Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a žalovanou bola dňa 11.08.2014 podpísaná Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, Zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000 Eur, ktorý sa zaviazala splácať v mesačných splátkach vo výške 87,16 Eur, v počte splátok 60, fixná ročná úroková sadzba predstavovala 27,44%, prvá splátka bola splatná dňom 20.09.2014, termín konečnej splatnosti bol určený na august 2019. Splátky boli splatné vždy do 20. dňa v mesiaci.

6. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017, ktorá bola žalovanej doručená dňa 07.08.2017, bola žalovaná upozornená na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 348,30 Eur a vyzvaná, že ak do 05.09.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci máj 2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

7. Z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 pre súd vyplynulo, že žalobca úver zosplatiť a vyzval žalovanú na zaplatenie sumy 2.115,45 Eur.

8. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná zaplatila žalobcovi sumu 2.702,30 Eur.

9. V písomnom podaní zo dňa 06.04.2021 žalovaná vzniesla námietku nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Mala za to, že neboli splnené podmienky v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Uviedla, že zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka je neplatný právny úkon pre neplatnosť upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 23.04.2021 mal za to, že aktívna legitímácia žalobcu je daná a bola preukázaná listinnými dôkazmi. Po právnom názore odvolacieho súdu žalobca vo svojich písomných podaniach zotrval na svojej právnej argumentácii, uviedol, že zo strany veriteľa boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, rovnako boli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na základe čoho mal za to, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Žalobe žiadal vyhovieť. Žalovaná argumentovala tým, že v spore absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby, žalovanej nebolo žiadne upozornenie zo strany VÚB a.s. po 01.01.2018 zasielané podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zosplatenie úveru považovala žalovaná za absolútne neplatný právny úkon.

10. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 04.05.2022 v neprítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov, ktorí svoju neprítomnosť ospravedlnili v písomných podaniach a zároveň súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti.

11. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu 08.08.2014 (ďalej len Zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. a), b) Zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba

alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>,
- s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>,
- c)

zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> alebo

d)

v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)

veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180525?ucinnost=15.04.2015>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

12. Z vykonaného dokazovania pre súd vyplynulo, že žalobný návrh žalobcu je dôvodným. Dňa 11.08.2014 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou podpísaná Zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky. Zmluva o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej poskytnutá pôžička vo výške 3.000 Eur, ktorú sa zaviazala splácať v počte splátok 60 vo výške 87,16 Eur, fixná ročná úroková sadzba predstavovala 27,44%, termín konečnej splatnosti bol august 2019. Prvá splátka bola splatná dňom 20.09.2014 a RPMN predstavovala 27,44%. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.07.2017 číslo XXXXXXXX žalobca upozornil žalovanú na nedoplatok na splátkach vo výške 348,30 Eur a upozornil ju, že ak do 05.09.2017 nedôjde k jeho úhrade, žalobca pristúpi k zosplatneniu úveru. Predžalobná upomienka bola žalovanej doručená dňa 04.08.2017, ako to vyplýva z čísla listu 16 súdneho spisu. Keďže žalovaná nespĺnila svoju povinnosť, žalobca listom zo dňa 23.09.2017 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd za preukázané, že žalovaná uhradila dlžnú sumu vo výške 2.702,30 Eur.

13. Odvolací súd v Uznesení č.k. 3CoCsp/39/2021-166 zo dňa 05.01.2022 uložil súdu v spore preskúmať, či boli splnené podmienky pre postup veriteľa pri zosplatnení úveru v súlade s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Súd zároveň vyzýval veriteľa, aby súdu predložil všetky listiny, ktorými veriteľ preskúmal bonitu žalovanej ako dlžníčky pri poskytovaní úveru. Žalobca súdu žiadne listiny preukazujúce postup veriteľa a jeho konanie s odbornou starostlivosťou, z ktorého by vyplývalo, aby preskúmal príjem žalovanej ako dlžníčky z pracovného pomeru a to napr. potvrdením zo Sociálnej poisťovne, výplatnými páskami, výpisom z jej bežného účtu a rovnako jej záväzky z verejne dostupných registrov, súdu nepredložil. Uviedol, že občiansky preukaz žalovanej nebol odcudzený, žalovaná splnila všetky podmienky pre poskytnutie úveru. Odkázal na žalovanou deklarované údaje v zmluve o úvere, v ktorom uviedla svoj čistý mesačný príjem 700 Eur, náklady 200 Eur a iné mesačné výdavky 40 Eur.

14. Napriek skutočnosti, že súd vyzýval právneho zástupcu žalobcu, aby predložil všetky listiny, ktorými veriteľ preskúmal bonitu žalovaného ako dlžníka pri poskytovaní úveru, napriek tejto skutočnosti žalobca nepredložil súdu ani jednu listinu, z ktorej by tieto skutočnosti pre súd vyplynuli. Z tohto dôvodu súd je toho názoru, že nastali zákonné podmienky uvedené v § 11 ods. 2, druhej vety Zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a teda, že veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti pri poskytovaní úveru, čím sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že by veriteľ postupoval s riadnou odbornou starostlivosťou pri poskytovaní úveru v súvislosti so zisťovaním, ale aj preverovaním bonity žalovaného. Zákonodarca totiž jasne uložil povinnosť zistiť sociálno-ekonomickú situáciu spotrebiteľa, teda žalovaného, čo znamená povinnosť zistiť nielen jeho príjem, ale aj pravidelné výdavky. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti klienta je totiž kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, z ktorej bude schopný úver splácať. Cieľom zákonodarcu bude totiž zamedziť zadlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne uhrádzať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva,

že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu so spotrebiteľom uzavrie, si ma veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver alebo údajmi z príslušných databáz. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie vyhodnotiť, ale aj overovať a za dostatočné sa považujú iba také informácie, z ktorých je veriteľ schopný zistiť objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Odborná starostlivosť totiž predpokladá, že údaje, ktoré dlžník veriteľovi uvedie si veriteľ aj overí. Tieto závery napokon aj vyplývajú z rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C - 449/13 zo dňa 18. decembra 2014, keď Európsky súd uviedol, že poskytovateľ úveru nesie dôkazné bremeno ohľadom posúdenia úvery schopnosti spotrebiteľa na základe dostatočných informácií, pričom na informácie podané len spotrebiteľom sa môže spoliehať len vtedy, ak sú dostatočné a podložené dokladmi. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky III.ÚS 4129/18 zo dňa 26.02.2019, ako aj rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky 33Cdo/2178/2018 zo dňa 25.07.2018, ako aj rozsudok 33Cdo/201/2018 zo dňa 20.03.2019. Žalobca teda nepreukázal, akým spôsobom preveroval príjem a výdavky žalovaného. Zo zmluvy vyplýva, že žalovaná veriteľovi predkladala občiansky preukaz a výpis z účtu, ktorý však súdu žalobca nepredložil. Súd vychádzal z fikcie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle § 11 ods. 2, vety druhej zákona číslo 129/2010 Z.z. Keďže súd dospel k záveru o hrubom porušení povinností veriteľa v súvislosti so zisťovaním bonity žalovaného, logicky je tak na mieste aplikovať aj § 11 ods. 2, vetu prvú citovaného zákona o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru, preto právny úkon veriteľa o predčasnom zosplatnení úveru je pre rozpor s týmto zákonným ustanovením absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 súd hodnotí ako absolútne neplatný právny úkon a v tejto právnej argumentácii sa súd v celom rozsahu stotožňuje so žalovanou.

15. Súd poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora EÚ vo veci C - 377/14, ktorý rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú súdy povinné ex offo skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti možnosť judikatúry Súdneho dvora EÚ vyvodit' okrem iného aj povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách bonitu spotrebiteľa (C - 679/18) a údaje týkajúce sa RPMN (C - 76/10) a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať.

16. Súdny dvor v rozsudku z 27. marca 2014 LCL Le Crédit Lyonnais C - 565/12, posudzoval dodržiavanie hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky. V prípade porušenia povinností, ktorá je upravená v článku 8 Smernice 2008/48, t.j. preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z tohto vyplývalo, že nemá skutočne odradzujúcu povahu.

17. Súd teda robí záver, že poskytnutý úver v zmysle § 11 ods. 2 zákona číslo 129/2010 Z.z. nebolo možné platne predčasne zosplatniť postupom podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.09.2017 súd hodnotí ako neplatný právny úkon v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka. Po prijatí tohto záveru sa súd už nezaoberal otázkou doručenia výzvy na zaplatenie úveru, ako aj samotného zosplatnenia úveru žalovanej, t.j. či sa dostali do jej dispozičnej sféry.

18. K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie tejto žaloby, ktorú vzniesla žalovaná, súd uvádza, že s jej právnou argumentáciou sa nestotožňuje. Žalovaná bola toho názoru, že jej nebolo doručené žiadne upozornenie po 01.01.2018 v súlade s § 92 ods. 8 Zákona o bankách zo strany VÚB a.s.

19. V súlade s § 17 ods. 2 Zákona číslo 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu, to neplatí, ak prechádza a postupuje sa pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými po
a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a po
b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

20. V tomto prípade, keďže termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na august 2019 a pohľadávka bola na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. postúpená v zmysle § 17 písm. b) po konečnom termíne splatnosti, t.j. dňa 22.10.2020, sú akékoľvek námietky žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie irelevantné. V tomto spore sa podľa názoru súdu nedá aplikovať zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách pri postúpení pohľadávky zo spoločnosti VÚB a.s. na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., tak, ako to konštatoval aj odvolací súd v bode 19. svojho odôvodnenia, keď uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval § 92 ods. 8 Zákona o bankách vzhľadom na nebankovú povahu právneho predchodcu žalobcu spoločnosti Consumer Finance holding a.s. Žalovanej bol zmluvou zo dňa 11.08.2014 poskytnutí nebankový úver zo strany spoločnosti Consumer Finance holding. Ten sa v dôsledku zlúčenia obchodných spoločností CFH, a.s. so spoločnosťami VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. s účinnosťou od 01.01.2018 v zmysle predloženej notárskej zápisnice nepretransformoval na bankový úver, na ktorý je potrebné aplikovať zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Naopak, súd je toho názoru, že pri postúpení pohľadávky z nebankového úveru je potrebné aplikovať zákonné ustanovenie § 17 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z.z. V tomto prípade, keďže termín konečnej splatnosti úveru bol dohodnutý na august 2019 (čl. V zmluvy) a pohľadávka bola na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. postúpená v zmysle § 17 písm. b) po konečnom termíne splatnosti, t.j. dňa 22.10.2020, je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu na podanie tejto žaloby.

21. Odvolací súd uviedol, že v prípade, ak súd dospeje k záveru, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu, má sa zaoberať otázkou, či zmluva obsahuje obligatórne náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy.

22. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovanej, že zmluva obsahuje dohodu o odplate, ktorá prevyšuje najvyššiu prípustnú odplatu podľa zákona.

23. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.“

24. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania Zmluvy, „Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.“

25. Podľa prechodného ustanovenia (k úpravám účinným od 1. júna 2014) § 10d ods. 2 Nariadenia vlády: „Ak dôjde k poskytnutiu peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v období po 31. máji 2014 a pred 1. septembrom 2014, odplatu sa na účely tohto nariadenia vlády rozumie odplata obvykle požadovaná bankami a pobočkami zahraničných bánk podľa § 1 ods. 1 až 3 za úvery alebo pôžičky v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a za najvyššiu prípustnú výšku odplaty sa považuje odplata, ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok úrokových mier úverov pre domácnosti zverejňovaných na webovom sídle Národnej banky Slovenska ako súčasť úrokovej štatistiky za prvý mesiac kalendárneho štvrťroka predchádzajúceho uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy; úverom alebo pôžičkou sa rozumie aj obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.“

26. Súd uvádza, že zmluva o poskytnutí najľahšej pôžičky, zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dňa 11.08.2014, t.j. v treťom štvrťroku roka 2014. Pri posudzovaní najvyššej prípustnej výšky odplaty sa vychádza z hodnoty priemernej úrokovej miery v rámci druhého štvrťroka roka 2014, konkrétne za mesiac apríl. Priemerná úroková sadzba vo vzťahu k novým obchodom za obdobie apríl 2014 pre spotrebiteľské a ostatné úvery so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby od jedného do piatich rokov bola uvedená vo výške 10,59%. Dvojnásobok priemernej úrokovej miery je tak 21,18 %, zmluvne dojednaná úroková sadzba je 27,44%. Súd hodnotí, že túto odplatu prevyšuje. Odplata v podobe hodnoty úrokovej sadzby, respektíve RPMN, ktorá je v zmluve uvedená 27,44% prevyšuje podľa názoru súdu najvyššiu prípustnú hodnotu odplaty za príslušné obdobie o 6,26% percentuálnych bodov a je

teda neplatne dojednaná. Súd je toho názoru, že dohoda o odplate medzi dlžníkom a veriteľom sa považuje za neplatnú, pretože dojednaná odplata je v hrubom rozpore s dobrými mravmi. Uvedený právny názor vyplýva napríklad aj z rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/122/2017. Podľa údajov uvedených na webovej stránke Národnej banky Slovenska je priemerná ročná úroková sadzba vo vzťahu k novým obchodom za obdobie august 2014 pre spotrebiteľské a ostatné úvery so začiatočnou fixáciou úrokovej sadzby od jedného do piatich rokov vo výške 10,72%, úroková sadzba, ktorú si dojednal žalobca ako veriteľ so žalovanou prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za dané obdobie pre obdobné spotrebiteľské úvery o 16,72 percentuálnych bodov ročne. Súd tak hodnotí túto úrokovú sadzbu za rozpornú s dobrými mravmi v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka.

27. Pokiaľ ide o ďalšie vytykané nedostatky zo strany žalovanej, že v zmluve absentuje uvedenie všetkých predpokladov použitých pre výpočet RPMN, súd sa s týmto nestotožňuje. Súd poukazuje na článok 7 uzatvorenej zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky, kde veriteľ do zmluvy dal vzorec pre výpočet RPMN so všetkými údajmi potrebnými pre jej výpočet, ako je výška pôžičky, počet splátok, RPMN, číslo splátky, výška splátky bez poistenia a interval. Tieto všetky údaje vyplývajú priamo z uzatvorenej zmluvy. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 183/2020 zo dňa 24.02.2021 podľa ktorého: „Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia.“

28. Pokiaľ ide o nedostatok náležitostí, a to rozlíšenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, súd sa s uvedenou argumentáciou žalovanej nestotožňuje, pričom poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018 spisová značka 3Cdo/146/2017, v ktorom súd konštatoval, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Zo súčasnej právnej úpravy zákona 129/2010 Z.z. vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka spotrebiteľovi. Súd poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako najvyššej súdnej inštancie v sústave všeobecných súdov, a to napríklad Uznesenie Najvyššieho súdu zo 17. apríla 2018 3Cdo/56/2018 a z 23.04.2018 sp. zn. 4Cdo/211/2017, kde súd podrobne a dostatočne zdôvodnil uvedenú náležitosť spotrebiteľského úveru aj s poukazom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, kde rozlíšenie splátok na istinu a úroky nie je potrebné. Tento záver vyplýva aj v kontexte prijatého rozsudku Súdneho dvora EÚ tretej Komory zo dňa 09. novembra 2016 vo veci C - 42/15. Z hľadiska teórie a práva, rovnako aj právnej sily jednotlivých predpisov je potrebné dodržiavať právne akty Európskej únie. Vnútroštátne zákony sa musia vykladať vo svetle práva Európskej únie. Pokiaľ nie je možné priznať smernici priamy účinok, nastupuje do popredia nepriamy účinok právnych aktov Európskej únie. Pokiaľ smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 ES jasne deklaruje, že rozpis splátok sa člení na istinu, úroky a poplatky nie je potrebný a zákonodarca musí tento právny výklad dodržiavať. Nie je možné tak konať a rozhodovať v rozpore so znením právnych aktov Európskej únie, ku ktorým vyššie uvedená smernica nechybne patrí.

29. Vo vzťahu k nedostatku náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti a dobu trvania zmluvy, rovnako sa súd s uvedeným nestotožňuje. Z uzatvorenej zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky jasne podľa názoru súdu vyplýva termín konečnej splatnosti august 2019, splatnosť splátok vždy do 20. dňa toho - ktorého mesiaca a doba trvania zmluvy do splnenia všetkých záväzkov, pričom počet splátok, ktoré je žalovaná povinná vo výške 87,16 Eur uhrádzať predstavuje počet 60. Uzatvorená zmluva v spojení so zmluvnými podmienkami podľa názoru súdu jasne uvádza termín konečnej splatnosti so splácaním splátok po dobu 60 mesiacov a uvádza dátum 8/2019. Vo vzťahu k dobe trvania spotrebiteľského úveru, v prípade riadneho splácanie poskytnutého úveru je doba trvania zmluvy 60 mesiacov pripadajúcich na riadne predpísané zmluvné splátky. Žalovaná bola prostredníctvom parametrov zmluvy s uvedenými skutočnosťami oboznámená a podľa názoru súdu mala jednoznačnú vedomosť o dobe trvania úveru 60 mesiacov a termíne konečnej splatnosti na 20. augusta 2019, keďže splátky boli splatné vždy do 20. dňa. Uvedené údaje sú podľa názoru súdu pochopiteľné aj pre priemerného spotrebiteľa. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 7Cdo 277/2021 podľa ktorého: „Eurokonformným výkladom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018, ktorý je v danom prípade

nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 30. apríla 2018 nemožno od dodávateľov (veriteľov) žiadať, aby v nich uvádzali presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádzalo tento pojem („termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“), je za použitia eurokonformného výkladu práva možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len vyjadruje požiadavku na uvedenie „dĺžky, či doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“. 26. Podľa názoru dovolacieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, tak ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. c) Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „Smernica“). 27. Vychádzajúc z účelu Smernice, právnych záverov vyjadrených v Rozsudku, účelu § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. a čiastkových právnych záverov vyjadrených vyššie dovolací súd uzatvára, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie je nutné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala okrem doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru dokonca v podobe konkrétneho dátumu. Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z. z. hovorí o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice.“

30. Súd teda prijal záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru. Žalovaná je povinná tak zaplatiť žalobcovi iba rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru a úhradami, ktoré poukázala žalobcovi. Po prijatí záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru a výške úveru, ktorý žalobca žalovanej poskytol v sume 3.000 Eur a zaplatení sumy zo strany žalovanej vo výške 2.702,30 Eur, ju súd zaviazal zaplatiť žalobcovi rozdiel vo výške 297,70 Eur. V súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo 87/1995 Z.z. súd žalobcovi priznal úroky z omeškania odo dňa konečnej splatnosti úveru, ktorá bola dohodnutá na deň 8/2019 a splátky boli splatné vždy k 20-tému dňu, t.j. od 21.08.2019.

31. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol neúspešný v časti v ktorej bola jeho žaloba v prevyšujúcej časti súdom právoplatne zamietnutá a rozsudok vo výroku č. II. nadobudol právoplatnosť dňom 29.06.2021. Žalovaná mala úspech v rozsahu 85,93%, jej neúspech predstavoval 14,07%. Z tohto dôvodu jej súd vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,86% ako rozdiel medzi pomerom jej úspechu a neúspechu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.